

Goede afspraak maakt goede vrienden

Het is vrijdag 14 september. Voor dit weekend had ik twee dagen zeevaren gepland met een groep Nederlanders. Het zou ook een kampeer weekend worden op camping "de Vierbannen" te Ouwkerk aan de Oosterschelde. In de loop van die week had ik per email de planning van dit weekend ontvangen met voor zaterdag de samenkomst om 10 u aan de Noordzezijde van de Brouwersdam Springersdiep. Ook werd in de email melding gemaakt dat het zaterdag brandingvaren zou worden. De omstandigheden hiervoor waren ideaal. Het had in het begin van die week in de buurt van IJsland gerommeld en de restanten hiervan zouden zich zaterdag aan de Nederlandse kust aandienen. Dit was iets om naar uit te kijken!

Met de informatie in deze mail sta ik verder niet stil. Ik vertrok vrijdag al naar de camping en in de wetenschap dat het een kampeer weekend was, ging ik ervan uit dat ik de meeste vaarders hier al zou ontmoeten. Dit bleek niet te kloppen. Naast een groep duikers was ik daar geheel alleen. De plaats van afspraak voor zaterdag was aan de brouwersdam, dat wist ik nog, maar de juiste locatie? Ik had het niet geprint. Nico even bellen met de GSM? Het bleek nog zijn Engels nummer te zijn dat in mijn telefoon stond. Ik begin zo'n voorgevoel te ontwikkelen dat ik morgen wel eens in de problemen zou kunnen zitten.

Mijn hoop dat er zaterdagmorgen nog leden zouden toekomen bleek ook vergeefse moeite. Om 's morgens voor het varen nog even over en weer naar huis te rijden voor de juiste plek was nu ook wat te gek. Nog een poging bij de camping uitbaters voor het juiste gsm-nummer valt ook tegen. "Wij hebben hier enkel zijn nummer voor de vaste lijn" krijg ik als antwoord.

Ik vertrek goed op tijd naar de brouwersdam in de hoop dat ik daar één of meerdere auto's zie rijden met een kajak op het dak. Ik rijd heel de dam af van Renesse tot Visschershoek en terug, kant Noordzee en kant Grevelingen, doch geen kajaks te zien. Ondertussen is het al elf uur gepasseerd en verder zoeken heeft weinig zin. Tussen de lekkere IJslandse golven dobberen aan de Aardappelenbult zal voor een andere keer zijn, snik.

Vermits ik hier nu toch ben beslis ik om dan maar een tochtje op de Grevelingen te doen. Vertrekpunt wordt vluchthaven Springersdiep. Eerste etappe wordt het stukje naar de Archipel. Wanneer ik hier arriveer liggen er wat verder drie kajaks gepakt en gezakt. Het blijken later in gesprek drie leden van kajak club Zeeland te zijn. Hun plan is nog wat te gaan varen om dan later terug te keren en op de Archipel te overnachten. De oudste van het gezelschap heeft in zijn Nordkapp wat laadcapaciteit te kort, dus heeft hij zijn tentje in een waterdichte zak boven op zijn dek. Dit maakt zijn bootje nogal windgevoelig. Hij komt op het lumineuze idee om die lompe zak op het eiland achter te laten. Wat verder ligt een aangemeerde zeilboot, en de bemanningsleden staan aan wal een praatje te maken met nog enkele personen. Eén daarvan is gekleed in een kaki broek met mauve trui met opschrift aan de schouder en heeft een boekje vast. Onze vriend vraagt aan het gezelschap of ze een oogje in het zeil kunnen houden op zijn zak met zijn tentje erin.

De dame met het boekje in haar hand reageert ogenblikkelijk. "Mijnheer, mag ik u erop wijzen dat het hier overal verboden is om te overnachten. Ik zal maar doen of ik dat laatste niet heb gehoord." Het opschrift op haar truitje blijkt van "dienst natuur en bos" te zijn. Hilariteit alom tussen ons gevierden. Ik stel nog de vraag of ze geen Martinique kennen? "Ooh ja, dat is dat meisje, maar dan is er nog iemand van uw club" luidt het antwoord. Dat is de enige kajaker die ik ken, die in gestreken hemdjes vaart! No... no...

Met daaronder de broek van een sjiek kostuum, vraag ik? Ja...ja... Dan denk ik dat je Norbert bedoeld? Jaaah, dat is hem, maar hij vaart wel goed hoor!

Na ons amusant gesprek krijg ik nog het aanbod om met hen een stuk mee te varen maar ik besluit de andere kant op te gaan. Zijn tentje heeft hij toch laten liggen. Ik vaar verder tot voorbij de Veermansplaat. Achter deze plaat wordt het tijd om linksomkeer te maken. Ik vaar terug langs de hals en de wilde paarden aan de Kleine Veermansplaat. Een paar zehonden komen ook goeiedag zeggen. Op de Hompelvoet maak ik nog een korte pitstop. Aan de zeilsteiger blijkt het vol met bramen te staan, rijp om te oogsten. Langs Springersdiep vaar ik terug naar de vluchthaven. Toch een tochtje van 31 kilometer als schrale troostprijs. Wanneer ik 's avonds de camping bereik, komen een tiental minuten later de andere vaarders het terrein opgereden. Na overleg bleek dat ik toch de vaste nummer had kunnen gebruiken want de telefoon was doorgeschakeld. Helaas, soms denk je dat iets niet mis kan gaan en dan loopt het toch nog fout!

Op zondag hebben we toch een zeetochtje gemaakt. Al was de groep toen weer niet volledig. Er was op zaterdag iemand bij geweest die met zijn zwangere vriendin op een kamer in een hotel in Renesse verbleef. Normaal was het einde van de tocht voorzien tegen 16 uur. Hij had tegen zijn vriendin gezegd dat hij terug aan het hotel ging zijn tegen 17 uur. Maar zoals zo vaak bij een kajaktocht wordt het al snel een paar uurtjes later...

De vriendin kon er niet mee lachen...

Speedy Gonzales